

wie najbliższej bocznych płaszczyzn obrysu pojazdu, a w każdym razie nie dalej niż 40 cm, licząc od bocznej płaszczyzny obrysu pojazdu do zewnętrznego skrajnego punktu płaszczyzny oświetlającej; przednie i tylne dodatkowe górne światła pozycyjne powinny być widoczne w nocy z odległości co najmniej 150 m w warunkach zapewniających przejrzystość powietrza i nie oślepiać znajdujących się na drodze lub obok drogi.

2. Przepisy dotyczące górnych tylnych świateł pozycyjnych (ust. 1) stosuje się również do przyczep (naczep) autobusowych.

§ 2. 1. Autobus komunikacji publicznej powinien być wyposażony w tablice kierunkowe: czołową i boczną.

2. Tablice powinny zawierać następujące napisy:

- 1) czołowa — oznaczenie kierunku trasy komunikacyjnej,
- 2) boczna — określenie trasy komunikacyjnej z wyszczególnieniem stacji (przystanków) końcowych oraz ważniejszych przystanków na trasie, a na autobusach kursujących na linii oznaczonej numerem lub literą — także numer (literę) linii.

§ 3. 1. Autobus komunikacji publicznej ruchu miejskiego, kursujący na linii oznaczonej numerem lub literą, powinien być wyposażony:

- 1) w tablice kierunkowe: czołową, boczną i wewnętrzną oraz
- 2) w tablicę tylną.

2. Tablice powinny zawierać następujące napisy:

- 1) czołowa — numer (literę) linii i oznaczenie kierunku trasy komunikacyjnej,
- 2) boczna — numer (literę) linii i określenie trasy komunikacyjnej, z wyszczególnieniem stacji (przystanków) początkowego i końcowego oraz ważniejszych przystanków na trasie,
- 3) wewnętrzna — napis taki sam jak na tablicy bocznej (pkt 2),
- 4) tylna — numer (literę) linii.

§ 4. Ustala się następujące wymiary tablic (§§ 2 i 3):

- 1) czołowa: 650 × 185 mm,
- 2) czołowa z numerem (literą) linii ruchu miejskiego: 800 × 200 mm,
- 3) boczna: 650 × 160 mm,
- 4) boczna z numerem (literą) linii ruchu miejskiego: 500 × 250 mm,
- 5) wewnętrzna: 500 × 250 mm,
- 6) tylna: 300 × 200 mm.

§ 5. Tablice na autobusach komunikacji publicznej powinny być umieszczone w sposób następujący:

- 1) czołowa — w świetliku nad przednią szybą, a na autobusach bez świetlika — w górnej części przedniej szyby w taki sposób, aby zachowane było dla kierowcy wystarczające pole widzenia do bezpiecznego prowadzenia pojazdu,
- 2) boczna — z zewnętrznej prawej strony nadwozia pośrodku pod listwą podokleinną lub wewnątrz autobusu za szybą jednego z okien z prawej strony,
- 3) wewnętrzna — na ścianie za kierowcą (w autobusach z kabiną kierowcy — pośrodku ścianki) w taki sposób, aby była widoczna dla pasażerów,
- 4) tylna — z tyłu wewnątrz autobusu nad listwą podokleinną po prawej stronie tylnej szyby.

§ 6. Tablica kierunkowa czołowa, na której oznaczony jest kierunek trasy komunikacyjnej, powinna być malowana dwustronnie i odwracana na stacjach (przystankach) końcowych zgodnie z kierunkiem trasy.

§ 7. 1. Litery i cyfry na tablicach autobusów (§§ 2 i 3) powinny być czarne na białym tle; na tablicach autobusów ruchu międzymiastowego nie zatrzymujących się na wszystkich przystankach litery i cyfry mogą być koloru czerwonego na białym tle.

2. Kształt liter i cyfr powinien być prosty (blokowy).

3. Wielkość liter i cyfr powinna umożliwiać ich odczytanie z odległości co najmniej 20 m w warunkach zapewniających przejrzystość powietrza.

4. Numery (litery) linii na tablicach kierunkowych: czołowej, bocznej i wewnętrznej powinny być umieszczone z lewej strony w czerwonej obwódce o kształcie koła.

§ 8. 1. Tablice kierunkowe czołowe i boczne powinny być oświetlone po zapadnięciu zmroku światłem białym o natężeniu oświetlenia zapewniającym możliwość odczytania znaków na tablicy z odległości co najmniej 20 m w warunkach zapewniających przejrzystość powietrza; światło przeznaczone do oświetlenia tablicy nie powinno być bezpośrednio widoczne.

2. Tablica czołowa umieszczona wewnątrz autobusu ruchu międzymiastowego powinna być oświetlona podczas postoju na przystankach lub na stacji końcowej.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1966 r.

Minister Komunikacji: P. Lewiński

303

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 24 sierpnia 1964 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zaopatrywania jednostek gospodarki nie uspołecznionej w surowce mięsne, produkcji przez te jednostki przetworów mięsnych i wyrobów garmazeryjnych oraz obrotu tymi przetworami i wyrobami.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301

i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz zarządzenia nr 65 Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 stycznia 1957 r. w sprawie przekazania uprawnień do wydawania przepisów o gospodarowa-

niu mięsem (Monitor Polski Nr 20, poz. 143) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 5 zarządzenia Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 6 grudnia 1963 r. w sprawie zaopatrywania jednostek gospodarki nie uspołecznionej w surowce mięsne, produkcji przez te jednostki przetworów mięsnych i wyrobów garmażeryjnych oraz obrotu tymi przetworami i wyrobami (Monitor Polski Nr 96, poz. 454) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Jeżeli zapewnienie bezpieczeństwa obrotu tego wymaga, organ wymieniony w ust. 1 w wyjątkowo uzasadnionych wypadkach może wstrzymać przydział surowców mięsnych, podrobowych i tłuszców na zaopatrzenie określonego zakładu jednostki gospodarki nie uspołecznionej z mocą natychmiastową z jednoczesnym zastosowaniem lub bez zastosowania przepisu ust. 2.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu: *F. Pisula*

304

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 25 sierpnia 1964 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Surowe” obszar lasu o powierzchni 4,57 ha, stanowiący według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1957—1966 r. oddział 48 i, j w Leśnictwie Surowe Nadleśnictwa Myszyniec, położony w gromadzie Czarnia, w powiecie ostrołęckim województwa warszawskiego. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:20.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu boru świerkowo-sosnowego pochodzenia naturalnego, stanowiącego resztę dawnej Puszczy Myszynieckiej.

3. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

a) wycinanie drzew i pobieranie użytków drzewnych, z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, których zakres określi plan urządzenia gospodarstwa rezerwatowego podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest — po uzgodnieniu z konserwatorem przyrody — usuwanie drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia i powierzchni ziemi, z pozostawieniem w ziemi karpiny, oraz w razie potrzeby dokonywanie zabiegów pielęgnacyjnych,

b) zbiór owoców i nasion drzew, krzewów i roślin, z wyjątkiem nasion na potrzeby odnowienia lasu, których pozyskiwanie może odbywać się na warunkach ustalonych przez konserwatora przyrody,

c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,

d) pozyskiwanie ściółki leśnej i pasanie zwierząt gospodarskich,

e) niszczenie gleby i pozyskiwanie kopalin,

f) zanieczyszczanie terenu rezerwatu i wzniesienie ognia,

g) niszczenie lub uszkodzenie drzew i innych roślin,

h) polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt, niszczenie gniazd, wybieranie jaj i piskląt wszystkich gatunków ptaków,

i) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną rezerwatu,

j) wznoszenie budowli oraz zakładanie i budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,

k) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

4. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *R. Gesing*

305

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 25 sierpnia 1964 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. W zarządzeniu Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 20 marca 1958 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Monitor Polski Nr 32, poz. 185) ust. 1 i 2 otrzymują następujące brzmienie: